

Princip aplikační přednosti v judikatuře španělského Ústavního a Nejvyššího soudu

Abstrakt

Předmětem této práce je analýza postoje Nejvyššího soudu Španělského království a Ústavního soudu Španělského království k principu aplikační přednosti práva Evropské unie, jak byl tento princip prvně dovozen Soudním dvorem Evropské unie v rozsudku ve věci *Costa v. Enel*.

Práce je logicky členěna nejprve na kapitulu, která se zabývá genezí a významem pojmu aplikační přednosti práva EU s ohledem na judikaturní praxi vrcholných soudů a právní teorie, následuje kapitola shrnující obecná východiska zastávaná ÚS ES ve vztahu Španělského království jako členského státu a Evropské unie. Další dvě kapitoly přinášejí analýzu dvou konkrétních soudních případů a vykreslují dopady aplikace principu aplikační přednosti na jednotlivce. Poslední kapitola a závěr nabízejí syntetizující pohled na popsané téma.

Základním přínosem práce má být uvedení doktríny ÚS ES na výše nastíněné téma do českého prostředí, přičemž za její základní pilíř lze považovat explicitně dovozené rozlišování mezi nadřazeností (*supremacia*) Ústavy Španělského království a předností (*primacia*) práva Evropské unie, která je však podmíněna souladem se základními principy sociálního a demokratického právního státu zavedenými Ústavou Španělského království.

Pozornost je též věnována přenosu výkonu svěřených pravomocí z členských států na Evropskou unii a ochraně základních práv a svobod v případech s tzv. unijním prvkem. Důraz je kladen především na analýzu příslušné judikatury Soudního dvora Evropské unie, španělských vrcholných soudů a nejenom španělské odborné literatury. Za účelem komparace jsou zmíněna též významná rozhodnutí jiných evropských ústavních soudů, a to zejména Ústavního soudu České republiky a německého Spolkového ústavního soudu.

V závěru práce autor nabízí svůj pohled na budoucí vývoj uchopení rozporů mezi právem Evropské unie a právem jednotlivých členských států.